

7/12

Utrikesministerns tal inför FN

innehåller en olycklig passus, nämligen då han jämför den engelsk-franska aktionen i Suez med Mussolinis bombardemang och ockupation av den grekiska ön Korfu för 33 år sedan; det är förståeligt att hr Undén tankar går till Brantings och hans egna dåd i Nationernas förbund förr i tiden, men det är en onödig förolämpning mot västmakterna att dra en parallell mellan vad de gjort och den fascistiska terrorregimens första aggression. I övrigt är emellertid den svenske utrikesministerns anförande ett gott uttryck för en i Sverige härskande opinion. Kritiken mot England och Frankrike kombineras med ett erkännande av dessa staters redobogenhet att på Förenta nationernas begäran inställa striden. Kritiken av Israel upprjukas genom betonandet av de arabiska staternas talrika provokationer och genom att vår djupa sympati för Israel och dess "energiska, arbetsamma och modiga folk" framhäves. Kritiken mot den ryska politiken i Ungern är däremot utförlig, skarp och oreserverad. "Sovjets politiska ledare vill ha oss att tro att alla motståndare till de nuvarande regimerna i dessa områden (satellitstaterna) är fascister... Men dessa påståenden är som var och en vet alltigenom osanna." Då hr Undén i det följande söker lära de ryska ledarna att de genom att öka gränsstaternas oberoende och frihet skulle skapa större trygghet för Ryssland självt verkar visserligen deklamationen något troskyldig, men den goda meningen kan man inte betvivla. Hr Undén av i dag verkar mera lik den Undén som under världskriget klart och modigt angrep det nazistiska förtrycket än den Undén som, kort efter sin utnämning till utrikesminister, rekommenderade balterna att stilla underkasta sig den ryske segraren.